

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Officio Hominis Christiani In Persecvtione Constitvti

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Quî fiat vt oborta persecuotione tam multi cadant. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30333

gnam veramq; consolationem, si fidam conscientiam retinetis, non vos consensisse peccatis eorum qui in vos peccare permisi sunt. Haftenus Augustinus.

Qui fiat vt oborta persecutione tam multi cadant.

CAPVT XVI.

Quoniam autem oborta persecutione magnus & ingens esse solet cadentium numerus, quid in causa sit, quidve Christiani hominis animum firmare in persecutione possit, dicendum est. Cadunt igitur sepe multi vnus persecutionis terrore prostrati, propterea quod nec pacis tempore stabant satis, à domesticis videlicet hostibus, id est, vitijs superati, atque in ipsa tranquillitate rerum molliter & deiectè viuentes. Nempe cedunt, cum nemo hostiliter persequatur: cumque nemo fuget, funduntur atque dissipantur, per varia vitiorum diuerticula oberrantes. Non euadunt igitur in bello victores, qui nec media in pace salui consistere potuerunt. Et quia tempore

Epigrammate 91. Huc refert Aug. illud Sapientis de formicae præceptū: Vade ad formicā piger, quæ in estate colligit cibum sibi. ca 24. lib. contra Adimantum. Homil. 34. in ca. Matthei 10

*Dum non perturbant animum discrimina mūdi,
 Dumq; diem pacis pralia nulla mouent:
 Exercere fidem diuinis conuenit armis,
 Consilioq; omnes anticipare minas.
 Tranquillam, & curis vacuā sapientia mentem
 Imbuet, & placidi pectoris hospes erit.
 Nam quod non fuerit conceptum corde quieto,
 Acquiri in sauo turbine non poterit.
 Itaque si acciderit (ait Chrysostronus) quod Deus auertat, neque permittat vnquam euenire, bellum*

I Eccle-

Ecclesiae ac persequutio, cogita quantus oritur risus, quam magna erunt nostra opprobria. Merito id quidem. nam cum nemo in arena seipsum exerceat, quomodo aliquis in certamine insignis erit atque conspicuus? Quis vnquam athleta non ab ineunte adolescentia in palæstra corroboratus, potuit in Olympicis excelsa ac magno animo aduersarium aggredi? An non oportet quotidie luctari ac currere? Nonne videtis eos quos quinque certaminum athletas appellant, cum nullum forte luctatorem repererint, ad saccum arena plenum vires suas excitare? Iuniores vero his cum iunioribus, quasi cum aduersarijs, pugnam & exercitationem inire? Hos imitari stude, ac ipse tecum altioris philosophiae instituta meditare, ac re ipsa plerumque confirma. Sunt enim multi qui ad iram nos rabiem incitant; multi qui concupiscentiae flammam incendunt. Insurge igitur contra passiones, vincas animi labores, vt corporis quoque labores possis perferre. Nam & beatus Iob ille, nisi antea praemeditatus fuisset, non ita in certamine refulsisset. Nisi certe crebro cogitasset, qua ratione moerorem omnem superaret, dixisset omnino aliquid maestum cum repente obisse filios rescisisset. Nunc vero ita exercitatus praemeditatusque fuerat, vt ad omnia ingenti animo perstiterit, ad totius substantiae, & tam multarum rerum iacturam, ad filiorum amarissimum obitum, ad vxoris affectum, ad acerba corporis vlcera, ad iniuriam amicorum opprobria, ad ancillarum contemptum atque seruorum. Quod si eius mirabilia gesta cupis inspicere, ipsum audi, ab eo ipso discere, qualiter vniuersam spernebat pecuniam. Si laetatus sum (inquit) multis mihi affluentibus vndique diuitijs, si recondidi aurum sicut puluerem, si spem in lapidibus pretiosis habui. Haec ille. Propterea neque cum erepta quidem omnia subito essent, turbatus est, quippe qui praesenti-

sentibus non delectabatur. Cum igitur tanta facilitate (ait alibi idem Chrysoſtomus) carnē exuere debeamus, quanta veſtimentum, id præſtiterimus, ſi non fuerimus pecuniæ dediti, ſi non domibus, ſi non affectioni, ſi ab omnibus fuerimus ſeparati: proptereaq; multi, vt carnem pro Chriſti confeſſione deponant, adduci non poſſunt, ſed vel negant impiè, vel timidè diſſimulant, vel ipſis adiuncti perſequutoribus, eorum etiam promotus conatus, quod vitijs antè corrupti, nullum ſibi pro iniſtitia certamen ineundum putent. Igitur ſicut in aream, ſpirante vento violentius, paleæ quidem mox auolant & mouentur loco leuiſſimè, grana verò ſuo pondere eodem in loco conſiſtunt, remanētque in area: Ita in Eccleſia, quæ dominica eſt quædam area, cum eam ille cœperit ventilare perſequutionibus, continuo carnalium hominum tanquam palearum conſpicitur leuitas. Nam tranquilla quidem Eccleſia, bonis adheſcunt vt granis: in eiufdem profeſſione doctrinæ, & eorundem ſacramentorum communionem perſiſtunt. Cæterum ſimulatq; cœperit tanquam vento agitante turbari, raptantur mali huc & illuc perſequutionis turbine: quiduis annuūt, cunctaq; & probant, & conſitentur pro victorum libidine, ſalua modo eſſe poſſint ea quæ carnali amore concupiſcunt. Vnde fit etiam vt Chriſti ventilabro iactati, qui prius diſiuncti fuerant moribus & affectibus, ſeparētur & locis, in æternum quandoque firmiſſima & incōmutabili ſeparatione ſegregandi. Quanquam & ij ſunt qui idcirco ſe ad omnem victoriæ partem celeriter accommodent, quod nullam animo veraciter teneāt religionem: ſimiles Ecebolo cuidam Conſtantinopolitano Sophiſtæ, qui mores imperatorū ſequens, ſub Conſtantio quidem (ait Socrates in Tripartita) feruentiſſimum ſe finxit Chriſtianum: Sub Iuliano Paganus celeriter effectus eſt; & ruruſus poſt Iulianum

Homil. 5.
in Epist. ad
Hebr.

Lib. 6. 17.
part. c. 38.

volebat esse Christi onus: prosternens etenim semetipsum ante ianuas Ecclesiæ pronum, magna voce clamabat: Conculcate me sal infatuatum. Pertinet huc, quod D. Augustinus scribit in eo sermone qui habitus est de duabus piscationibus & centum quinquaginta piscibus: Aliquando (inquit) venti qui tollunt paleam de area, iterum flant à sepe vbi hæserat palea, & eam reuocant in aream. Sicut verbi gratia (inquit) nescio quis homo in Catholica constitutus, passus est aliquam tentationem tribulationis, videt sibi carnaliter subueniri posse in negotio suo apud Donatistas: dictum est illi, non tibi subuenietur, nisi hic communicaueris, flauit ventus, proiecit in spinas. Si contingat illi negotium sæculare habere rursus, quod non possit finiri, nisi in Ecclesia Catholica, non attédens vbi sit, sed vbi negotia sua commodius explicet, quasi flante vento ab altera parte sepius reuocatur ad aream Domini. Est id quidem verum, & nostris quoque probatum temporibus, quod apud D. Cyprianum reperitur in libro de singularitate clericorum, interdum & mœchos, & sanguinarios, & ebriosos, & omnium scelerum reos, reperta pugne occasione, conuersos meruisse ad martyrij palmã peruenire: Ideo enim martyriũ (inquit) appellatur tã corona quàm baptisma, quia baptizat pariter & coronat. Sed verũ est etiã quod apud eundem legitur in libro de laude martyrij, ad huius nominis titulum fide nobiles venisse plerosque, vt deuotionis obsequium mors honestaret. Martyres igitur plerunque fuerunt, quorum extiterat vita digna martyrio: & in confessione fortes plerunque & insuperati manserunt, qui pacis tempore, quæ vsui in bello forent, parauerant: hostemq; aperto Marte terrentem atque sæuientem debellare potuerunt, qui eius occultas frequenter insidias & in pace prouidi frustraerant. Si quid præter hanc rationem mirabiliter interdum

dum euenerit, non ad perniciosæ securitatis ac præsumptionis defensionem trahendum est, sed commendationem gratiæ Dei, quæ cum nullis præcedentibus meritis bonis, sed malis multis datur, euidentissimè exemplis istiusmodi demonstratur.

Cuiusmodi cogitationibus & armis instructum ac munitum esse debeat Christiani pectus, ut per stare inuictum in persecutione possit.

CAPVT XVII.

MAgnum verò præstat adiumentum ad quæcunque persecutionis tela repellenda, si nos imprimis peregrinos super terram esse cogitemus. Nam si nostra hæc ciuitas esset ac patria, in qua nobis foelicitatem quærere & constituere deberemus, intollerandum videri posset, exagitari persecutionis turbinibus: vbi enim quies erit atque securitas, si in patria nulla erit? At nunc, cum velut per aliena, præcipiti cursu vitæ huius, iter agamus, cælestem patriam repetentes, haud sanè mirum, si inter extraneos, facilè inimicos inueniamus, si nostrum iter latrunculi quidam obsideant, ac cœptam foeliciter profectioem interrumpant. Hac armati cogitatione, non franguntur aduersis, non debilitantur desperatione quietis: quia quod inter exteros & alienos non obtinent, sua in patria atque inter suos ciues expectât. Exultât imo (inquit Cyprianus) semper in Domino, & lætantur, & gaudet in Deo suo, & mala atque aduersa mundi fortiter tolerant, dum bona & prospera futura prospectant. Exilia non timeant, quibus est totus hic mundus exilium, & habitatio ac ciuitas perditorum. Adhuc ne igitur nocere se putat inimicus, si de natali solo fidelem expulerit? O stulta (inquit August.) infidelitas

*Tractata
contra De-
meiriana.*

*In sermo.
de sancto
Cypriano.*